

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589 ⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrokupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, takže sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – RDI Reit/Komisia

(Vec T-778/19)

(2020/C 45/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: RDI Reit Plc (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: C. McDonnell, barrister, B. Goren, solicitor, M. Peristeraki, lawyer, a K. Desai, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- konštatoval neexistenciu protiprávnej štátnej pomoci, zrušil článok 1 napadnutého rozhodnutia C(2019) 2526 Final z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti v rozsahu, v akom konštatuje existenciu protiprávnej štátnej pomoci, a zrušil povinnosť Spojeného kráľovstva vymáhať od žalobkyne údajnú protiprávnú štátnu pomoc získanú v tejto súvislosti (články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia),
- subsidiárne zrušil články 2 a 3 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladajú Spojenému kráľovstvu povinnosť vymáhať od žalobkyne údajnú štátnu pomoc, a
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nepochopila kontext, cieľ a fungovanie britských pravidiel kontrolovaných zahraničných spoločností, pokiaľ ide o zaobchádzanie s neobchodným finančným ziskom. Závery Komisie v napadnutom rozhodnutí sú založené na kumulatívnych zjavných chybách. Komisia sa konkrétne dopustila zjavných pochybení v chápaní celkového daňového systému Spojeného kráľovstva, v chápaní cieľov systému kontrolovaných zahraničných spoločností, v špecifickom rozsahu oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností a v definícii oprávnených úverových vzťahov.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne považuje oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností za daňové oslobodenie, a teda za výhodu. Pokiaľ ide o neobchodný finančný zisk, oslobodenie od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností predstavuje ustanovenie o uložení dane a tvorí súčasť definície limitov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti, a nie selektívnu výhodu. Komisia neposkytla žiadnu kvantitatívnu analýzu, ktorá by preukázala, že ide o výhodu, a keďže neexistujú presvedčivé dôkazy o tom, že predmetné opatrenie zakladá výhodu, napadnuté rozhodnutie nemôže obstať.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne identifikovala referenčný systém na posúdenie účinkov pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nesprávne identifikovala tieto pravidlá ako samostatný súbor pravidiel, odlišný od celkového britského systému dane z príjmu právnických osôb. Komisia správne nepochopila cieľ pravidiel pre kontrolované zahraničné spoločnosti a nezohľadnila priestor Spojeného kráľovstva pre voľnú úvahu.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že sa Komisia pri analýze štátnej pomoci dopustila zjavných chýb a pri posudzovaní otázky porovnateľnosti uplatnila nesprávne testy. Komisia neuznala rozdielnu úroveň rizika pre britský daňový základ, pokiaľ ide o poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a poskytovanie úverov skupinovej spoločnosti, ktorá nie je zdaniteľnou osobou v Spojenom kráľovstve, a iracionálne dospela k záveru, že poskytovanie úverov v rámci skupiny je porovnateľné s poskytovaním úverov tretím stranám.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že aj za predpokladu, že sporné opatrenia týkajúce sa kontrolovaných zahraničných spoločností predstavujú *prima facie* štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, napadnuté rozhodnutie dospelo k chybnému záveru, že nič nemôže odôvodniť zlučiteľnosť sporných opatrení s pravidlami Únie týkajúcimi sa štátnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie je navyše iracionálne a nekonzistentné, keďže Komisia správne uznala, že kapitola 9 časti 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [zákon o daniach z roku 2010 (medzinárodné a iné ustanovenia)] je odôvodnená, na rozdiel od uvedenej kapitoly 5, pokiaľ jediným dôvodom uplatnenia sadzby pre kontrolované zahraničné spoločnosti je kritérium „kapitálu spojeného so Spojeným kráľovstvom“, z dôvodu, že toto kritérium môže byť v praxi nadmieru ťažko použiteľné, a súčasne bez akéhokoľvek vhodného odôvodnenia Komisia uviedla, že kapitola 5 uvedenej časti 9A nemôže byť nikdy odôvodnená v prípadoch, keď kritérium významných personálnych funkcií vyvolá uplatnenie sadzby dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti podľa uvedenej kapitoly 5. V skutočnosti je kritérium významných personálnych funkcií v praxi nadmieru ťažko použiteľné, takže Komisia mala konštatovať, že kapitola 9 je odôvodnená takisto vzhľadom na toto kritérium a teda mala dospieť k záveru, že nejde o štátnu pomoc.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že vykonanie napadnutého rozhodnutia prostredníctvom vymáhania údajnej štátnej pomoci od žalobkyne, ak bude toto rozhodnutie potvrdené, by porušilo základné zásady práva Únie, vrátane slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb, keďže v prípade žalobkyne sú dotknuté kontrolované zahraničné spoločnosti usadené v iných členských štátoch.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že inkasný príkaz založený na napadnutom rozhodnutí nie je opodstatnený a je v rozpore so základnými zásadami práva Únie.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia niektorých základných prvkov napadnutého rozhodnutia, napríklad záveru, podľa ktorého sadzba dane pre kontrolované zahraničné spoločnosti stanovená v uvedenej kapitole 5 by mohla byť bez problémov alebo bez nadmernej záťaže použitá na základe kritéria významných personálnych funkcií.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie porušuje takisto zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá Komisii ukladá transparentnosť a predvídateľnosť v rámci správnych konaní a vydanie rozhodnutia v primeranej lehote. Zo strany Komisie je neprimerané, aby svoje rozhodnutie o začatí vyšetrovania v prejednávacom prípade prijala po viac ako štyroch rokoch a konečné rozhodnutie vydala až viac ako šesť rokov po nadobudnutí účinnosti sporného opatrenia.

Žaloba podaná 12. novembra 2019 – Ashtead Financing/Komisia

(Vec T-779/19)

(2020/C 45/52)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Ashtead Financing Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie C(2019) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.